

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேத₃ாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா ஹ்ரு'தி₃ ||

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

|| பெரிய திருமடல் ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the iitmtam font.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ பெரிய திருமடல் ॥

பிள்ளைத் திருநறையூர் அரையர் அருளிச்செய்தது

பொன்னுலகில் வானவரும் பூமகளும் போற்றிசெய்யும்*
நன்னுதலீர்! நம்பி நறையூரர்*-மன்னுலகில்
என்னிலைமை கண்டும் இரங்காரேயாமாகில்*
மன்னு மடலூர்வன் வந்து

‡மன்னிய பல் பொறி சேர் ஆயிர வாய் வாள் அரவின்*
சென்னி மணிக் குடுமித் தெய்வச் சுடர் நடுவுள்*
மன்னிய நாகத்தணைமேல் ஓர் மாமலை போல்*
மின்னு மணி மகர குண்டலங்கள் வில் வீச*
துன்னிய தாரகையின் பேர் ஒளி சேர் ஆகாசம்*
என்னும் விதானத்தின் கீழால் (1)

இரு சுடரை
மன்னும் விளக்காக ஏற்றி* மறி கடலும்
பன்னு திரைக் கவரி வீச (2)

நிலமங்கை
தன்னை முன நாள் அளவிட்ட தாமரை போல்*
மன்னிய சேவடியை வான் இயங்கு தாரகை மீன்*
என்னும் மலர்ப் பிணையல் ஏய்ந்த (3)

மழைக் கூந்தல்
தென்னன் உயர் பொருப்பும் தெய்வ வடமலையும்*
என்னும் இவையே முலையா வடிவமைந்த*
அன்ன நடைய அணங்கே (4)

அடியிணையைத்
தன்னுடைய அங்கைகளால் தான் தடவத் தான் கிடந்து* ஓர்

உன்னிய யோகத்துறக்கம் தலைக்கொண்ட

பின்னை* தன் நாபி வலயத்துப் பேர் ஒளி சேர்*
மன்னிய தாமரை மாமலர் பூத்து* அம்மலர்மேல்*
முன்னம் திசைமுகனைத் தான் படைக்க (5)

மற்றவனும்

முன்னம் படைத்தனன் நான்மறைகள்* அம்மறை தான்*
மன்னும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்றுலகில்*
நன்னெறி மேம்பட்டன நான்கன்றே (6)

நான்கினிலும்

பின்னையது பின்னைப் பெயர் தரும் என்பது* ஓர்
தொன்னெறியை வேண்டுவார் வீழ் கனியும் ஊழிலையும்*
என்னும் இவையே நுகர்ந்துடலம் தாம் வருந்தி*
துன்னும் இலைக் குரம்பைத் துஞ்சியும் (7)

வெஞ்சுடரோன்

மன்னும் அழல் நுகர்ந்தும் வண் தடத்தினுள் கிடந்தும்*
இன்னதோர் தன்மையராய் ஈங்குடலம் விட்டெழுந்து*
தொன்னெறிக்கண் சென்றார் எனப்படும் சொல் அல்லால்*
இன்னதோர் காலத்தினை யார் இது பெற்றார்*
என்னவும் கேட்டறிவதில்லை (8)

உளதென்னில்

மன்னும் கடுங்கதிரோன் மண்டலத்தின் நன்னடுவுள்*
அன்னதோர் இல்லியின் ஊடு போய் (9)

வீடென்னும்

தொன்னெறிக்கண் சென்றாரைச் சொல்லுமின்கள் சொல்லாதே*
அன்னதே பேசும் அறிவில் சிறுமனத்து* ஆங்-
கன்னவரைக் கற்பிப்போம் யாமே (10)

அதுநிற்க

முன்னம் நான் சொன்ன அறத்தின் வழி முயன்ற*

அன்னவர் தாம் கண்டீர்கள் ஆயிரக் கண் வானவர் கோன்*
பொன்னகரம் புக்கமரர் போற்றிசைப்ப (11)

பொங்கொளி சேர்

கொல் நவிலும் கோள் அரிமாத் தான் சுமந்த கோலம் சேர்*
மன்னிய சிங்காசனத்தின் மேல் (12)

வாள் நெடுங்கண்

கன்னியரால் இட்ட கவரிப் பொதி அவிழ்ந்து* ஆங்-
கின்னிளம் பூந்தென்றல் இயங்க (13)

மருங்கிருந்த

மின்னனைய நுண் மருங்குல் மெல்லியலார் வெண்முறுவல்*
முன்னம் முகிழ்த்த முகிழ் நிலா வந்தரும்ப*
அன்னவர் தம் மானோக்கம் உண்டாங்கணிமலர் சேர்*
பொன்னியல் கற்பகத்தின் காடுடுத்த மாடெல்லாம்*
மன்னிய மந்தாரம் பூத்த மதுத்திவலை*
இன்னிசை வண்டமரும் சோலைவாய் மாலை சேர்*
மன்னிய மாமயில் போல் கூந்தல் (14)

மழைத்தடங்கண்

மின்னிடை யாரோடும் விளையாடி வேண்டிடத்து*
மன்னு மணித் தலத்து மாணிக்க மஞ்சரியின்*
மின்னின் ஒளி சேர் பளிங்கு விளிம்படுத்த*
மன்னும் பவளக் கால் செம் பொன் செய் மண்டபத்துள்*
அன்ன நடைய அரம்பயர் தம் கைவளர்த்த*
இன்னிசையாழ் பாடல் கேட்டின்புற்று (15)

இருவிசும்பில்

மன்னு மழை தவமும் வாணிலா நீள்மதி தோய்*
மின்னின் ஒளி சேர் விசும்பூரும் மாளிகைமேல்*
மன்னு மணி விளக்கை மாட்டி (16)

மழைக் கண்ணார்

பன்னு விசித்திரமாப் பாப்படுத்த பள்ளிமேல்*
 துன்னிய சாலேகம் சூழ் கதவம் தாள் திறப்ப*
 அன்னம் உழக்க நெறிந்துக்க வாள் நீலச்*
 சின்ன நறுந்தாது சூடி (17)

ஓர் மந்தாரம்

துன்னு நறுமலரால் தோள் கொட்டி* கற்பகத்தின்*
 மன்னு மலர்வாய் மணி வண்டு பின் தொடர*
 இன்னிளம் பூந்தென்றல் புகுந்தீங்கிள முலைமேல்*
 நன்னறும் சந்தனச் சேறு புலர்த்த (18)

தாங்கருஞ்சீர்

மின்னிடைமேல் கைவைத்திருந்தேந்திள முலைமேல்*
 பொன்னரும்பாரம் புலம்ப (19)

அகங்குழைந்தாங்-

கின்ன உருவின் இமையாத் தடங்கண்ணார்*
 அன்னவர் தம் மானோக்கம் உண்டாங்கணி முறுவல்*
 இன்னமுதம் மாந்தி இருப்பர் (20)

இதுவன்றே

அன்ன அறத்தின் பயன் ஆவது* ஒண் பொருளும்
 அன்ன திறத்ததே ஆதலால் (21)

காமத்தின்

மன்னும் வழிமுறையே நிற்கும் நாம்* மானோக்கின்
 அன்ன நடையார் அலரேச ஆடவர்மேல்*
 மன்னு மடல் ஊரார் என்பதோர் வாசகமும்*
 தென்னுரையில் கேட்டறிவதுண்டு (22)

அதனை யாம் தெளியோம்

மன்னும் வட நெறியே வேண்டினோம்* வேண்டாதார்

தென்னன் பொதியில் செழுஞ்சந்தனக் குழம்பின்*
அன்னதோர் தன்மை அறியாதார் (23)

ஆயன் வேய்

இன்னிசை ஓசைக்கிரங்காதார்* மால் விடையின்*
மன்னு மணி புலம்ப வாடாதார் (24)

பெண்ணைமேல்

பின்னும் அவ்வன்றில் பெடை வாய்ச் சிறு குரலுக்கு*
உன்னி உடலுருகி நையாதார் (25)

உம்பர்வாய்த்

துன்னு மதியுகுத்த தூ நிலா நீள் நெருப்பில்*
தம்முடலம் வேவத் தளராதார் (26)

காமவேள்

மன்னும் சிலைவாய் மலர் வாளி கோத்தெய்ய*
பொன்னெடு வீதி புகாதார் (27)

தம் பூவணைமேல்

சின்ன மலர்க் குழலும் அல்குலும் மென் முலையும்*
இன்னிள வாடை தடவத்தாம் கண்துயிலும்*
பொன்னனையார் பின்னும் திருவுறுக (28)

போர் வேந்தன்

தன்னுடைய தாதை பணியால் அரசொழிந்து*
பொன்னகரம் பின்னே புலம்ப வலங்கொண்டு*
மன்னும் வளனாடு கைவிட்டு (29)

மாதிரங்கள்

மின்னுருவில் விண் தேர் திரிந்து வெளிப்பட்டு*
கல் நிறைந்து தீய்ந்து கழையுடைந்து கால் சுழன்று*
பின்னும் திரை வயிற்றுப் பேயே திரிந்துலவா*
கொன்னவிலும் வெங்கானத்தூடு (30)

கொடுங்கதிரோன்

துன்னு வெயில் வறுத்த வெம்பரல்மேல் பஞ்சடியால்*
மன்னன் இராமன் பின் வைதேவி என்றுரைக்கும்*
அன்ன நடைய அணங்கு நடந்திலளே (31)

பின்னும் கரு நெடுங்கண் செவ்வாய்ப் பிணை நோக்கின்*
மின்னனைய நுண் மருங்குல் வேகவதி என்றுரைக்கும்*
கன்னி* தன் இன்னுயிராம் காதலனைக் காணாது*
தன்னுடைய முன் தோன்றல் கொண்டேகத் தான் சென்று* அங்-
கன்னவனை நோக்காதழித்துரப்பி (32)

வாளமருள்

கல் நவில் தோள் காளையைக் கைப்பிடித்து மீண்டும் போய்*
பொன்னவிலும் ஆகம் புணர்ந்திலளே (33)

பூங்கங்கை

முன்னம் புனல் பரக்கும் நல் நாடன்* மின்னாடும்
கொன்னவிலும் நீள் வேல் குருக்கள் குல மதலை*
தன்னிகர் ஒன்றில்லாத வென்றித் தனஞ்சயனை*
பன்னாகராயன் மடப் பாவை (34)

பாவை தன்

மன்னிய நாண் அச்சம் மடம் என்றிவை அகல*
தன்னுடைய கொங்கை முகம் நெரிய (35)

தான் அவன் தன்

பொன்வரை ஆகம் தழீ இக்கொண்டு போய்* தனது
நல் நகரம் புக்கு நயன்தினிது வாழ்ந்ததுவும்*
முன்னுரையில் கேட்டறிவதில்லையே (36)

சூழ் கடலுள்

பொன்னகரம் செற்ற புரந்தரனோடேரொக்கும்*
மன்னவன் வாணன் அவுணர்க்கு வாள் வேந்தன்*

தன்னுடைய பாவை உலகத்துத் தன்னொக்கும்*
கன்னியரை இல்லாத காட்சியாள் (37)

தன்னுடைய

இன்னுயிர்த் தோழியால் எம்பெருமான் ஈன் துழாய்*
மன்னு மணி வரைத்தோள் மாயவன் (38)

பாவியேன்

என்னை இதுவிளைத்த ஈர் இரண்டு மால் வரைத்தோள்*
மன்னவன் தன் காதலனை மாயத்தால் கொண்டு போய்*
கன்னி தன்பால் வைக்க மற்றவனோடெத்தனையோ*
மன்னிய பேரின்பம் எய்தினாள் (39)

மற்றிவை தான்

என்னாலே கேட்டிரே ஏழைகள் என்னுரைக்கேன்*
மன்னு மலையரயன் பொற்பாவை (40)

வாள் நிலா

மின்னு மணி முறுவல் செவ்வாய் உமையென்னும்*
அன்னநடைய அணங்கு நுடங்கிடை சேர்*
பொன்னுடம்பு வாடப் புலனைந்தும் நொந்தகல*
தன்னுடைய கூழைச் சடாபாரம் தான் தரித்து* ஆங்-
கன்ன அருந்தவத்தின் ஊடுபோய் (41)

ஆயிரந்தோள்

மன்னு கரதலங்கள் மட்டித்து* மாதிரங்கள்*
மின்னி எரி வீச மேல் எடுத்த சூழ் கழற்கால்*
பொன்னுலகம் ஏழும் கடந்தும்பர் மேல் சிலும்ப*
மன்னு குல வரையும் மாருதமும் தாரகையும்*
தன்னின் உடனே சுழலச் சுழன்றாடும்*
கொன்னவிலும் மூவிலைவேல் கூத்தன் பொடியாடி*
அன்னவன் தன் பொன்னகலம் சென்றாங்கணைந்திலளே*
பன்னி உரைக்குங்கால் பாரதமாம் (42)

பாவிதேற்கு

என்னுறு நோய் யான் உரைப்பக் கேண்மின்* இரும் பொழில் சூழ்
மன்னு மறையோர் திருநறையூர் மாமலை போல்*
பொன்னியலும் மாடக் கவாடம் கடந்து புக்கு*
என்னுடைய கண்களிப்ப நோக்கினேன் (43)

நோக்குதலும்

மன்னன் திருமார்பும் வாயும் அடியிணையும்*
பன்னு கரதலமும் கண்களும் (44)

பங்கயத்தின்

பொன்னியல் காடோர் மணிவரைமேல் பூத்ததுபோல்*
மின்னி ஒளி படைப்ப வீழ் நாணும் தோள் வளையும்*
மன்னிய குண்டலமும் ஆரமும் நீள் முடியும்*
துன்னு வெயில் விரித்த சூளாமணி இமைப்ப*
மன்னு மரதகக் குன்றின் மருங்கே (45)

ஓர்

இன்னிள வஞ்சிக்கொடி ஒன்று நின்றதுதான்*
அன்னமாய் மானாய் அணிமயிலாய் ஆங்கிடையே*
மின்னாய் இளவேய் இரண்டாய் இணைச் செப்பாய்*
முன்னாய தொண்டையாய்க் கெண்டைக் குலம் இரண்டாய்*
அன்ன திருவுருவம் நின்றதறியாதே*
என்னுடைய நெஞ்சம் அறிவும் இன வளையும்*
பொன்னியலும் மேகலையும் ஆங்கொழியப் போந்தேற்கு*
மன்னு மறி கடலும் ஆர்க்கும் (46)

மதியுகுத்த

இன்னிலாவின் கதிரும் எந்தனக்கேவெய்தாகும்*
தன்னுடைய தன்மை தவிரத் தான் என்கொலோ*
தென்னன் பொதியில் செழுஞ்சந்தின் தாதளைந்து*
மன்னிவ்வுலகை மனங்களிப்ப வந்தியங்கும்*
இன்னிளம் பூந்தென்றலும் வீசும் எரியெனக்கே*
முன்னிய பெண்ணைமேல் முள்முளரிக் கூட்டகத்து*

பின்னும் அவ்வன்றில் பெடை வாய்ச் சிறு குரலும்*
 என்னுடைய நெஞ்சக்கோர் ஈர் வாளாம் என் செய்கேன்*
 கல் நவில் தோள் காமன் கருப்புச் சிலை வளைய*
 கொல் நவிலும் பூங்கணைகள் கோத்துப் பொதவணைந்து*
 தன்னுடைய தோள் கழிய வாங்கி (47)

தமியேன்மேல்

என்னுடைய நெஞ்சே இலக்காக எய்கின்றான்*
 பின்னிதனைக் காப்பீர் தாம் இல்லையே (48)

பேதையேன்

கல் நவிலும் காட்டகத்தோர் வல்லிக் கடிமலரின்*
 நல் நறு வாசம் மற்றாரானும் எய்தாமே*
 மன்னும் வறுநிலத்து வாளாங்குகுத்தது போல்*
 என்னுடைய பெண்மையும் என் நலனும் என் முலையும்*
 மன்னு மலர்மங்கை மைந்தன் (49)

கணபுரத்துப்

பொன்மலை போல் நின்றவன் தன் பொன்னகலம் தோயாவேல்*
 என்னிவை தான் வாளா எனக்கே பொறையாகி*
 முன்னிருந்து மூக்கின்று மூவாமைக் காப்பதோர்*
 மன்னு மருந்தறிவீர் இல்லையே (50)

மால்விடையின்

துன்னு பிடரெருத்துத் தூக்குண்டு* வன் தொடரால்
 கன்னியர் கண்மிளிரக் கட்டுண்டு (51)

மாலைவாய்த்

தன்னுடைய நாவொழியாதாடும் தனி மணியின்*
 இன்னிசை ஓசையும் வந்தென் செவி தனக்கே*
 கொல் நவிலும் எஃகின் கொடிதாய் நெடிதாகும்*
 என்னிதனைக் காக்குமா சொல்லீர் (52)

இதுவிளைத்த

மன்னன் நறுந்துழாய் வாழ் மார்பன்* மாமதிகோள்
முன்னம் விடுத்த முகில் வண்ணன் (53)

காயாவின்

சின்ன நறும் பூந்திகழ் வண்ணன்* வண்ணம் போல்
அன்ன கடலை மலையிட்டணைகட்டி*
மன்னன் இராவணனை மாமண்டு வெஞ்சமத்து*
பொன் முடிகள் பத்தும் புரளச் சரந்துரந்து*
தென்னுலகம் ஏற்றுவித்த சேவகனை (54)

ஆயிரக்கண்

மன்னவன் வானமும் வானவர் தம் பொன்னுலகும்*
தன்னுடைய தோள் வலியால் கைக்கொண்ட தானவனை*
பின்னோர் அரியுருவமாகி எரிவிழித்து*
கொல் நவிலும் வெஞ்சமத்துக் கொல்லாதே (55)

வல்லாளன்

மன்னு மணிக்குஞ்சி பற்றி வர வீர்த்து*
தன்னுடைய தாள்மேல் கிடாத்தி (56)

அவனுடைய

பொன்னகலம் வள்ளுகிரால் போழ்ந்து புகழ் படைத்த*
மின்னிலங்கும் ஆழிப் படைத் தடக்கை வீரனை*
மன்னிவ்வகலிடத்தை மாமுது நீர் தான் விழுங்க*
பின்னுமோர் ஏனமாய் புக்கு வளை மருப்பில்*
கொல் நவிலும் கூர்நுதிமேல் வைத்தெடுத்த கூத்தனை*
மன்னும் வட மலையை மத்தாக மாசுணத்தால்*
மின்னும் இருசுடரும் விண்ணும் பிறங்கொளியும்*
தன்னின் உடனே சுழல மலை திரித்து* ஆங்-
கின்னமுதம் வானவரை ஊட்டி* அவருடைய
மன்னும் துயர் கடிந்த வள்ளலை (57)

மற்றன்றியும்

தன்னுருவம் ஆரும் அறியாமல் தான் அங்கோர்*
மன்னும் குறள் உருவின் மாணியாய் (58)

மாவலி தன்

பொன்னியலும் வேள்விக்கண் புக்கிருந்து* போர்வேந்தர்
மன்னை மனங்கொள்ள வஞ்சித்து நெஞ்சுருக்கி*
என்னுடைய பாதத்தால் யான் அளப்ப மூவடி மண்*
மன்னா! தருகென்று வாய் திறப்ப (59)

மற்றவனும்

என்னால் தரப்பட்டதென்றலுமே* அத்துணைக்கண்
மின்னார் மணிமுடி போய் விண் தடவ (60)

மேலெடுத்த

பொன்னார் கனை கழற்கால் ஏழுலகும் போய்க்கடந்து* அங்-
கொன்னா அசுரர் துளங்கச் செல நீட்டி*
மன்னிவ்வகலிடத்தை மாவலியை வஞ்சித்து*
தன்னுலகம் ஆக்குவித்த தாளானை (61)

தாமரைமேல்

மின்னிடையாள் நாயகனை விண்ணகருள் பொன் மலையை*
பொன்னி மணி கொழிக்கும் பூங்குடந்தைப் போர் விடையை*
தென்னன் குறுங்குடியுள் செம் பவளக் குன்றினை*
மன்னிய தண் சேறை வள்ளலை (62)

மாமலர்மேல்

அன்னம் துயிலும் அணி நீர் வயலாலி*
என்னுடைய இன்னமுதை எவ்வுள் பெரு மலையை*
கன்னி மதிள் சூழ் கணமங்கைக் கற்பகத்தை*
மின்னை இருசுடரை வெள்ளறையுள் கல்லறைமேல்
பொன்னை* மரதகத்தைப் புட்குழி எம் போரேற்றை*
மன்னும் அரங்கத்தெம் மாமணியை (63)

வல்லவாழ்ப்

பின்னை மணாளனைப் பேரில் பிறப்பிலியை*
தொன்னீர்க் கடல் கிடந்த தோளா மணிச் சுடரை*
என்மனத்து மாலை இடவெந்தை ஈசனை*
மன்னும் கடல்மல்லை மாயவனை (64)

வானவர் தம்

சென்னி மணிச் சுடரைத் தண்கால் திறல் வலியை*
தன்னைப் பிறரறியாத் தத்துவத்தை முத்தினை*
அன்னத்தை மீனை அரியை அருமறையை*
முன்னிவ்வுலகுண்ட மூர்த்தியை (65)

கோவலூர்

மன்னும் இடைகழி எம் மாயவனை* பேயலறப்
பின்னும் முலையுண்ட பிள்ளையை (66)

அள்ளல்வாய்

அன்னம் இரை தேர் அமுந்தூர் எழும் சுடரை*
தென் தில்லைச் சித்திரகூடத்தென் செல்வனை (67)
மின்னி மழை தவழும் வேங்கடத்தெம் வித்தகனை*
மன்னனை மாலிருஞ்சோலை மணாளனை*
கொல் நவிலும் ஆழிப் படையானை (68)

கோட்டியூர்

அன்னவுருவின் அரியை* திருமெய்யத்-
தின்னமுத வெள்ளத்தை இந்தனூர் அந்தணனை*
மன்னு மதிட்கச்சி வேளுக்கை ஆளரியை*
மன்னிய பாடகத்தெம் மைந்தனை (69)

வெஃகாவில்

உன்னிய யோகத்துறக்கத்தை* ஊரகத்துள்
அன்னவனை அட்ட புயகரத்தெம் ஆனேற்றை*
என்னை மனங்கவர்ந்த ஈசனை (70)

வானவர் தம்

முன்னவனை மூழிக்களத்து விளக்கினை*
அன்னவனை ஆதனூர் ஆண்டளக்கும் ஐயனை*
நென்னலை இன்றினை நாளையை (71)

நீர்மலைமேல்

மன்னு மறை நான்கும் ஆனானை* புல்லாணித்
தென்னன் தமிழை வடமொழியை* நாங்கூரில்*
மன்னு மணிமாடக் கோயில் மணாளனை*
நல் நீர்த் தலைச்சங்க நாண்மதியை (72)

நான் வணங்கும்

கண்ணனைக் கண்ணபுரத்தானை* தென்னறையூர்
மன்னு மணிமாடக் கோயில் மணாளனை*
கல் நவில் தோள் காளையைக் கண்டாங்குக் கை தொழுது*
என்னிலைமை எல்லாம் அறிவித்தால் எம்பெருமான்*
தன்னருளும் ஆகமும் தாரானேல் (73)

தன்னை நான்

மின்னிடையார் சேரியிலும் வேதியர்கள் வாழ்விடத்தும்*
தன்னடியார் முன்பும் தரணி முழுதாளும்*
கொல் நவிலும் வேல் வேந்தர் கூட்டத்தும் நாட்டகத்தும்*
தன்னிலைமை எல்லாம் அறிவிப்பன் (74)

தான் முன நாள்

மின்னிடை ஆய்ச்சியர் தம் சேரிக் களவின்கண்*
துன்னு படல் திறந்து புக்கு (75)

தயிர் வெண்ணெய்

தன் வயிறார விழுங்க* கொழுங்கயல் கண்*
மன்னு மடவோர்கள் பற்றியோர் வான் கயிற்றால்*
பின்னும் உரலோடு கட்டுண்ட பெற்றிமையும்*
அன்னதோர் பூதமாய் ஆயர் விழவின் கண்*
துன்னு சகடத்தால் புக்க பெருஞ்சோற்றை*

முன்னிருந்து முற்றத் தான் துற்றிய தெற்றெனவும்*
 மன்னர் பெருஞ்சவையுள் வாழ் வேந்தர் தூதனாய்*
 தன்னை இகழ்ந்துரைப்பத் தான் முன நாள் சென்றதுவும்*
 மன்னு பறைகறங்க மங்கையர் தம் கண்களிப்ப*
 கொன்னவிலும் கூத்தனாய்ப் பேர்த்தும் குடம் ஆடி*
 என்னிவன் என்னப் படுகின்ற ஈடறவும்*
 தென்னிலங்கை ஆட்டி அரக்கர் குலப் பாவை*
 மன்னன் இராவணன் தன் நல் தங்கை (76)

வாள் எயிற்றுத்

துன்னு சுடு சினத்துச் சூர்பணகா சோர்வெய்தி*
 பொன்னிறங்கொண்டு புலர்ந்தெழுந்த காமத்தால்*
 தன்னை நயந்தாளைத் தான் முனிந்து மூக்கரிந்து*
 மன்னிய திண்ணெனவும் வாய்த்த மலை போலும்*
 தன்னிகர் ஒன்றில்லாத தாடகையை (77)

‡மாமுனிக்காத்

தென்னுலகம் ஏற்றுவித்த திண் திறலும்* மற்றிவைதான்
 உன்னி உலவா உலகறிய ஊர்வன் நான்*
 முன்னி முளைத்தெழுந்தோங்கி ஒளி பரந்த*
 மன்னிய பூம் பெண்ணை மடல் (78)

என்னிலைமை எல்லாம் அறிவித்தால் எம்பெருமான்*
 தன்னருளும் ஆகமும் தாரானேல்* பின்னைப் போய்
 ஒண்டுறைநீர் வேலை உலகறிய ஊர்வன் நான்*
 வண்டறை பூம் பெண்ணை மடல்

மண்ணிற்பொடி பூசி வண்டிரைக்கும் பூச்சூடி*
 பெண்ணை மடல் பிடித்துப் பின்பின்னே - அண்ணல்
 திரு நறையூர் நின்ற பிரான் தேர் போகும் வீதி*
 பொருமறையாச் செல்வம் பொலிந்து

|| திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ||